

СТАНЕВ Я.В., докторант
Науч. руков.: Варамезов Л., доц., д-р
Стопанска академия „Д.А. Ценов”,
г. Свищов

АУТСОРСИНГ НА БИЗНЕС ПРОЦЕСИ

Актуалност. Аутсорсингът на бизнес процеси бележи голям напредък в развитието си, тъй като все повече предприятия прибягват до използването му. Някои от основните причини за бързото му развитие са възможностите за намаляване на разходите и съсредоточаване върху основния бизнес на компаниите.

Цели на изследването. Да се разкрият нови възможности за междуфирмени партньорства; да се поясни кога е препоръчително използването на аутсорсинг на бизнес процеси; да се запознаят повече компании с аутсорсинга на бизнес процеси и да го използват като средство за повишаване на тяхната конкурентоспособност.

Основна част. Аутсорсингът на бизнес процеси (BPO – Business Process Outsourcing) най-общо се изразява в дългосрочно предаване на бизнес процеси, преди това изпълнявани самостоятелно от предприятието, на външни, специализирани в тяхното изпълнение, организации.¹ Това дава възможност на възложителя да се съсредоточи върху основната дейност на компанията, да подобри качеството ѝ и да намали разходите за нейното осъществяване. Не на последно място е и прехвърлянето на отговорността за изпълнението на изнесените дейности, тъй като възложителя изцяло се освобождава от такава, чрез предаването на бизнес процесите на външния изпълнител. Най-често изнасяните дейности са управление на персонала, ИТ – услугите, счетоводната дейност, маркетинга и др. Обикновено те са периферни за предприятието и чрез прехвърлянето им се освобождава много кадрови ресурс, който е нужен за повишаване качеството и стойността на продукта/услугата чрез съсредоточаване върху основната дейност.

Според CIO Research аутсорсингът на бизнес процеси е необичайно динамично развиващ се вид, като най-силно той нараства в сферата на финансите и счетоводството. Още през 1977 г. изследване на Американската асоциация по мениджмънт, проведено в 600 фирми, показва, че 20% от тях са предали чрез аутсорсинг поне някаква част от финансовите и счетоводните си операции, а 80% - част от административните функции.

Аутсорсингът на бизнес процеси много често се разделя на две категории. Първата е аутсорсинг на бек-офиса, която включва счетоводство, охрана, управление на човешките ресурси, финанси и кредитен мениджмънт, както и други специфични за някои сектори бизнес процеси. Втората категория е свързана с клиентите или т. нар. фронт офис, включваща

¹ Варамезов, Л. и др. Аутсорсингът в българските предприятия (приложение, рискове, ефекти). – Алманах научни изследвания, том 13, 2010.

маркетинга, управлението на отношенията с клиенти и др. Прилагането на аутсорсинг на бизнес процеси се свързва не само с отдаването на процеси на външен изпълнител, но и с управлението им, което също може да се делегира на аутсорсингова компания. По този начин се освобождава голям мениджърски потенциал, който може да бъде насочен към ключовите дейности на компанията възложител. Важен момент е да се оцени нивото на контрол, което фирмата иска да запази върху изпълнителя, защото в даден момент може да стане зависима от него. Тъй като успехът при аутсорсинга на бизнес процеси зависи в голяма степен от определяне на качеството на изпълнение на услугата, възложителят трябва ясно да определи правилата и да постави своите изисквания. Обикновено водеща роля имат качеството, намаляването на разходите и ускоряване на времето за осъществяване на процесите. При вземането на решение за аутсорсинг на бизнес процеси, ключовият момент е кои точно да се отдадат на изпълнител и върху кои компанията да съсредоточи своя потенциал. Възложителят трябва да определи не кои бизнес процеси може да отдаде на доставчик, а кои не може. Процесите, които са основни за компанията, не бива да се прехвърлят на външни изпълнители, тъй като:

Предаването на основни бизнес процеси за компанията възложител крие реален риск от изтичане на конфиденциална информация и появата на нов конкурент, използващ опита и знанията на поръчителя.

Загуба на контрол над собствените ресурси - частично изолиране на ръководството от дейностите на компанията, в следствие на което може да се стигне до вземане на неадекватни решения; вероятност от намаляване на производителността на собствените служители.

Фалиране на консултанта (изпълнителя).

Неспазване на договора и на взаимните права и задължения.

Неочакван отказ от страна на аутсорсинг компанията - риск, който винаги съществува. Появяването на подобен отказ води до спешно търсене на нови партньори или до самостоятелно изпълнение на функциите, които преди са били отдадени на аутсорсинг.ъ

Непредвидени разходи.

Нарушаване на търговската тайна.

Нарушаване на осъществяването на останалите процеси в организацията.

Изводи. От всичко казано става ясно колко важен е изборът на аутсорсинг партньор, тъй като от него до голяма степен се предопределя крайният резултат от аутсорсинг проекта. Изборът на аутсорсингова компания изисква обективен и изчерпателен анализ. Това е необходимо, защото макар и все повече на аутсорсинга да се гледа като на дългосрочно партньорство, никоя фирма не може да допусне да изгуби контрола върху ключовите си дейности. Аутсорсингът на бизнес процеси води до редица положителни ефекти, но главното, което се цели чрез прилагането му, е изпълнението на стратегическите цели на компанията.

Библиография

1. Аникин Б., Рудая И., Аутсорсинг и аутстаффинг: высокие технологии менеджмента. Москва, ИНФРА-М, 2009.
2. Варамезов Л. и др. Аутсорсингът в българските предприятия (приложение, рискове, ефекти). – Алманах научни изследвания, том 13, 2010.
3. Календжян, С.О. Аутсорсинг и делегирование полномочий в деятельности компаний. Москва., Дело, 2003.
4. Хейвуд, Дж. Б. Аутсорсинг: в поисках конкурентных преимуществ. Москва., Изд. дом. „Вильямс”, 2004.
5. Burkholder, N. Outsourcing. New Jersey. John Wiley & Sons, Inc., 2006.
6. <http://www.events.pari.bg/>.
7. <http://www.outsourcing.com/>.

BLAZHEVA V., PhD, Assoc. Prof.
D.A. Tsenov Academy of Economics,
Svishtov, Bulgaria

REFORMS OF THE COMMON AGRICULTURAL POLICY THE EUROPEAN UNION

Relevance. The theme of the challenges facing European agriculture is particularly relevant at present in view of the ongoing cardinal changes in the economy, particularly in the agricultural sector, which require continuous reform of the Common Agricultural Policy (CAP) of the European Union (EU). This is particularly relevant in terms of its alignment with the higher demands of society for healthy foods, preservation of rural areas, ensuring the production of higher quality products and maintaining farmers' incomes.

Object of study is the Common Agricultural Policy of the European Union and in particular the reforms to the decision to apply it at a conference in Stresa in 1958 to the present.

This paper aims to study the instruments and mechanisms of the Common Agricultural Policy of the European Union and its application in the conduct of European agricultural policy.

The aim of the study. Common Agricultural Policy consists of European legislative acts and practices aimed at implementing a common (single) policy on agriculture. Conducting agricultural policy is regulated in Art. 32-38 of the Treaty establishing the European Community.

Practical Common Agricultural Policy in the European Union has existed since the early '60s, due to the presence of deficits in most markets for food products. This system quickly show its drawbacks in terms of surpluses of agricultural commodities. It marks, however, various stages of evolution.

Classical Period (1962-1972) The policy of the early '60s can be traced